De Levende Natuur 81 (11-12):288-288 (1978)

Bij het op een rijtje zetten van alle achterhaalbare gegevens van Nederland ziet het er sterk naar uit dat buiten Friesland niet meer dan ca. 1000 paar broeden, waarvan ongeveer de helft in Zuidholland (een schatting van het SBB bleek later goed overeen te komen met de uitkomsten van de tellingen van de Avifauna West-Nederland). Van Friesland is nog onvoldoende bekend, maar een ruwe interpretatie van de gegevens in ,,Vogels in Friesland'' leert dat het landelijk totaal vrij zeker onder de 2000 paar blijft.

Overigens is de Zomertaling niet de enige soort die we in weidegebieden zien verdwijnen. De Gele kwikstaart nam in Eemland in ca. 10 jaar met 95% af en de Kemphaan met ca. 80%. Voor de Zwarte stern is het (landelijke) beeld vermoedelijk niet veel gunstiger.

Bij het nagaan van de oorzaken van achteruitgang van een soort is het van groot belang om verschillende terreintypen te vergelijken. Bij soorten die overal achteruitgaan, dus ook in optimaal beheerde reservaten, moet de oorzaak vermoedelijk eerder op de trekwegen worden gezocht. In dit verband is het interessant dat De Jong in het artikel ,,Over het beheer van weidevogelpopulaties, mede in relatie tot landinrichtingsprojecten, i.h.b. in Noord-Holland'' (Cultuurtechnisch Tijdschrift 16, nr. 3: 97-113; 1976) melding maakt van een toename van 1 in 1964 naar 6 paar Zomertalingen in 1975 op 40 ha optimaal beheerd grasland in het Varkensland. Van de Gele kwikstaart, waarvan in 1976 nog 13 paar werden vastgesteld in bijna 6000 ha Eemland, werden in 1976 op 3 ha schraalland bij Kockengen maar liefst 6-7 paar vastgesteld!

Door een aantal mensen gezamenlijk wordt er naar gestreefd begin 1980 een KNNV-mededeling over weidevogels te doen uitkomen waarin o.m. ook aantallen en veranderingen daarin aan de orde zullen komen.

Staatsbosbeheer, G. VAN DIJK.
Museumlaan 2, Utrecht
(Consulentschap voor Natuurbehoud
in de provincie Utrecht).

Kwakende Bruine kikkers in de late herfst

In de nacht van 21 op 22 november 1978 werd ik opmerkzaam gemaakt op het kwaken van kikkers.

Bij nader onderzoek bleek dat er een 7-tal Bruine kikkers in mijn tuinvijvertje zich vrij actief gedroegen. Enkele exemplaren maakten daarbij het zo karakteristieke voorjaarsgeluid dat ook te horen is wanneer deze dieren aan het paren zijn. Op het moment van de waarneming bedroeg de buitentemperatuur 15° C.

Mijn vraag is nu of een dergelijk gedrag zo laat in het najaar wel meer voorkomt en hoe dit te verklaren is.

6717 KT Ede, HERMAN LEYS.
Diedenweg 14.

Mededeling aan onze abonnees

De uitgever van De Levende Natuur heeft ons meegedeeld, dat de steeds stijgende produktiekosten en het dalende aantal abonnees hem genoopt hebben, de uitgave van ons tijdschrift na het verschijnen van dit nummer stop te zetten. Pogingen om andere firma's voor overname van de uitgave te interesseren, hebben geen succes gehad.

Hiermee komt, tot ons diep leedwezen, een einde aan de lange loopbaan van een tijdschrift dat sinds zijn oprichting, in 1896, door E. Heimans, J. Jaspers en Jac. P. Thijsse generaties van veldbiologen geïnspireerd heeft. Natuurlijk betekent de dood van De Levende Natuur niet, dat de geest van Heimans en Thijsse niet meer in Nederland zal voortleven; de door hen gewekte belangstelling voor ,,vlinders, bloemen en vogels'' is eerder toe- dan afgenomen, en de pogingen om voor ons nageslacht althans iets van het natuurschoon te behouden waarvoor deze grote pioniers ons de ogen geopend hebben, worden eveneens met kracht voortgezet. Maar helaas is nu de rol van De Levende Natuur uitgespeeld; de toekomst is aan publicaties van andere aard, waaraan trouwens geen gebrek bestaat.

Wij willen, ,,bij het scheiden van de markt'', onze dank uitspreken aan de vele medewerkers die, altijd belangeloos, hun bijdragen in De Levende Natuur gepubliceerd hebben.

N. TINBERGEN en J. WILCKE.

Van de uitgever

Wij betreuren het voor de noodzaak te staan een einde te moeten maken aan de verschijning van De Levende Natuur. Als inkomsten en uitgaven van dit tijdschrift in redelijk evenwicht waren gebleven, zou dit besluit niet zijn genomen.

Inderdaad hebben pogingen andere uitgevers voor De Levende Natuur te interesseren geen resultaat opgeleverd.

Degenen, die hun abonnementsgeld voor 1979 reeds hebben betaald, mogen in de loop van dit jaar op restitutie rekenen.

Uitgeverij Voka
Oosterbeek